

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v právnej veci žalobcu: **P., s. r. o., P.**, IČO: X., zast. JUDr. P. Š., advokátom, Advokátska kancelária, Š., proti žalovaným v **1. rade P. B., a. s., P.**, IČO X. v **2. rade T. D., s. r. o., P.**, IČO: X., zast. Mgr. M. H., advokátom, R. a v **3. rade D. B. S., a. s., H.**, IČO: X., o **neplatnosť hromadnej akcie a iné**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. decembra 2006 č. k. 2 Cob 363/2006-227 a dovolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2008 č. k. 1 Cob 118/2008-423, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. decembra 2006 č. k. 2 Cob 363/2006-227 **z a s t a v u j e .**

Dovolanie žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu tohože súdu zo dňa 26. júna 2008 č. k. 1 Cob 118/2008-432 **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2 Cob 363/2006–227 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava II. zo 16. 06. 2006 č. k. 25 Cb 31/06–84 tak, že návrh na nariadenie predbežného nariadenia zamietol.

Uznesením č. k. 1 Cob 118/2008-423 Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací odmietol odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II. z 12. 12. 2003 č. k. 25 Cb 31/2006-388, ktorým prvostupňový súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu vstúpili ako ďalší účastníci: v 2. rade V. B., nar. X. B., v 3. rade D. K., nar. X., M. v 4. rade A. N., nar. X., P., v 5. rade J. C., nar. X., C., v 6. rade T. J., nar. X. G., v 7.

rade M. M., nar. X., L., v 8. rade E. K., nar. X., K., v 9. rade I. H., nar. X., F., v 10. rade M. N., nar. X., V., v 11. rade H. , nar. X., H., v 12. rade F. V., nar. X., v 13. rade S. V., nar. X., R., v 14. rade Z. T., nar. X., B., v 15. rade J. S., nar. X. H., v 16. rade J. Š., nar. X., R., v 17. rade J. N., nar. X., G., v 18. rade Ing. J. B., CSc, nar. X., S.. Zároveň pripustil, aby do konania na strane žalovaných vstúpili ako ďalší žalovaní, a to v 4. rade A. R., a. s., P., IČO: X., a v 5. rade P., a. s., P., IČO: X.. Zároveň pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania.

Odvolačí súd odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že odvolanie bolo podané oneskorene. Uznesenie č. k. 2 Cob 363/2006- 227 napadol dovolaním žalobca (č. 1. 254) a ďalším podaním, doručeným prvostupňovému súdu 15. 03. 2007 (č. 1. 285), podané dovolanie vzal späť.

Žalovaní v 1. a 2. rade v dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. 06. 2008 č. k. 1 Cob 118/2008- 423, ktorým tento ich odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu v Bratislave II. zo dňa 12. 02. 2008 č. k. 25 Cb 31/2006-388 odmietol pre oneskorené podanie odvolania, namietajú, že odvolanie podali včas. Podľa ich mienky odvolačí súd posúdil otázku včasnosti podania odvolania nesprávne podľa ust. § 47 ods. 2 O. s. p. Tvrdia, že na posúdenie bolo treba aplikovať ust. § 48 ods. 3 O. s. p., pretože ust. § 47 ods. 2 O. s. p. upravuje postup pri náhradnom doručení písomnosti, ktoré majú byť doručené do vlastných rúk fyzickým osobám, zatiaľ čo právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade, on je fyzickou osobou oprávnenou podnikáť ako advokát, ohľadne ktorých náhradné doručovanie upravuje ust. § 48 ods. 3 O. s. p. Považuje právnu úpravu § 48 ods. 3 O. s. p za úpravu legis specialis, ktorá vylučuje aplikáciu úpravy v ust. § 47 ods. 2 O. s. p.

Podľa ich mienky v rozhodovanom prípade nie sú splnené ani podmienky na aplikáciu ust. § 47 ods. 2 O. s. p., pretože doručovateľ zásielky neupovedomil ich právneho zástupcu o tom, kedy a či vôbec príde zásielku doručiť znovu (s uvedením dňa a hodiny) a oznámením, zanechaným v poštovej schránke ho upovedomil len o uložení písomnosti na pošte.

Považujú tiež napadnuté uznesenie za zmätočné, a preto neprekúmateľné. Namietajú, že z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne zistiť deň, v ktorý súd považoval zásielku za doručení, pretože záver odvolacieho súdu svedčí o existencii dvoch rozdielnych momentov doručenia. Tvrdia ďalej, že odôvodnenie nezodpovedá ust. § 167 ods. 2 v spojení

s § 157 ods. 2 O. s. p., čo možno podradiť pod vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ktorú dovolatelia namietajú.

Prípustnosť dovolania žalovaní v 1.a2.rade opreli o ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Navrhli, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením sp. zn. 2 Obdo 45/2008 a 2 Obdo 46 /2008 dovolania odmietol.

Ústavný súd SR nálezom zo dňa 17. 06. 2010 zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo 45/2008 a 2 Obdo 46/2008 z 12. decembra 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa odôvodnenia nálezu ústavný súd rozhodol na základe sťažnosti žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí tvrdili, že Krajský súd v Bratislave svojím uznesením zo dňa 26. 06. 2008 sp. zn. 1 Cob 118/2008 a následne dovolací súd uznesením sp. zn. zn. 2 Obdo 45/2008 a 2 Obdo 46/2008 z 12. decembra 2008, ktorým ich dovolanie odmietol, im odňal možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti žalovaným v 1. a 2. rade konať pred dovolacím súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. podľa odôvodnenia nálezu ústavného súdu spočíva v tom, že dovolanie odmietol ako neprípustné, pretože nejde o dovolanie proti rozhodnutiu vo veci samej.

Podľa zistenia ústavného súdu v predmetnej veci bolo dovolaním sťažovateľov napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento odmietol ich odvolanie proti uzneseniu okresného súdu ako oneskorene podané, a dovolací súd usúdil, že ide o procesné rozhodnutie, do ktorého nemôže zasahovať, pričom prípustnosť dovolania proti takémuto uzneseniu z ust. § 239 O. s. p. nemožno vyvodit'.

Avšak ústavný súd v tejto súvislosti zastáva názor, že toto procesné pravidlo nemení nič na tom, že ak rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou vadou vymenovanou v písm. a/

až g/ § 237 O. s. p., majúcou za následok tzv. zmätočnosť konania, možno proti každému takémuto rozhodnutiu podať dovolanie.

Podľa názoru ústavného súdu uvedené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd taxatívne uvedených v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. je založená na princípe univerzality, čo znamená, že dovolaním možno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na povahu predmetu konania a bez ohľadu na to, či ide o rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie procesnej povahy.

Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade mal preto dovolací súd povinnosť preskúmať, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., a to zvlášť preto, že sťažovatelia v dovolaní takúto vadu, konkrétne odňatie možnosti konať pred súdom, namietali.

Vychádzajúc z tohto názoru ústavného súdu a jeho usmernenia, že v ďalšom konaní má v ňom dovolací súd pokračovať v štádiu, v ktorom mu bolo dovolanie doručené, dovolací súd opätovne preskúmal dovolanie žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade.

Keďže žalobca podaním, doručeným prvostupňovému súdu dňa 15. 03. 2007 (č. 1. 285), vzal svoje dovolanie späť, dovolací súd v súlade s ust. § 243c v spojení s ust. § 96 ods. 1 druhá veta O. s. p. konanie o jeho dovolaní zastavil.

Pri opätovnom skúmaní prípustnosti dovolania žalovaných v 1. a 2. rade vychádzal dovolací súd z uvedeného obsahu dovolania, spisového materiálu a právneho názoru a usmernenia v náleze ústavného súdu.

Keďže nezistil v napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu žiadne vady konania, upravené v ust. § 237 O. s. p., zameral sa podrobne na otázku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., teda na skúmanie, či odvolací súd svojím postupom odňal dovolateľom možnosť konať pred súdom.

Podľa dovolateľov odvolací súd túto podmienku splnil tým, že na zistenie doručenia napadnutého uznesenia ich právnomu zástupcovi aplikoval ust. § 47 ods. 2 O. s. p. namiesto ust. § 48 O. s. p. konkrétne jeho ods. 3.

Tento názor dovolateľov nie je správny.

Z porovnania ustanovení § 47 a § 48 O. s. p. je zrejmé, že § 47 upravuje doručovanie fyzickým osobám, zatiaľ čo § 48 doručovania osobám právnickým, resp. fyzickým osobám oprávneným podnikateľ. Toto konštatovanie možno spresniť tým, že ide o doručovanie zásielok spojených a týkajúcich sa ich podnikateľskej činnosti, vo veciach, v ktorých sú účastníkmi konania. Komentár k občianskemu súdnemu poriadku (Števček, Ficová a kol. C.H. Beck Praha 2009, str.106) v tejto súvislosti správne upozorňuje, že postup podľa § 48 ods. 3 O. s. p. sa týka fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom (§ 2 ods. 2 Obch. zák.) a iba v sporoch, ktoré sa týkajú jej podnikateľskej činnosti, o čo v rozhodovanom prípade nejde. Účastníkmi konania sú žalovaní v 1. a 2. rade, Mg H. preberajúci im určené zásielky ako ich právny zástupca.

V dovolaní právny zástupca dovolateľov uvádza, že doručovateľ mu písomné oznámenie o spornej zásielke zanechal v poštovej schránke, čo značí, že oznámenie prevzal. Keďže podľa záznamu v doručení neúspešný pokus o doručenie bol dňa 03. 03. 2008 a právny zástupca dovolateľov v dovolaní nenamieta okolnosť, pre ktorú zásielku nemohol na pošte vybrať v tento istý alebo nasledujúci deň (čerpanie dovolenky, práceneschopnosť), pričom 03. 03. 2008 bol pondelok, dovolací súd usúdil a uzavrel, že právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade oznámenie o zásielke zo schránky vybral dňa 03. 03. 2008, vedome jej prevzatie odložil na 25. 03. 2008 a odvolanie podal až dňa 09. 04. 2008. Pri tomto úsudku dovolací súd vychádzal z názoru, že advokát, ako zvolený právny zástupca účastníka, musí rešpektovať aj povinnosť účastníka v konaní v zmysle § 6 O. s. p., ktorý ukladá súdu postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana bola rýchla a účinná. Na prirovnanie k správaniu sa ostatných účastníkov konania, vrátane ich právnych zástupcov, všetci prevzali sporné uznesenie dňa 03. 03. 2008, len D. B. S., a. s., až 04. 03. 2008.

Ani námietka dovolateľov o nesúlade odôvodnenia odvolacieho súdu s ust. § 167 ods. 2 v spojení s § 157 ods. 2 O. s. p. nie je opodstatnená.

Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo advokátovi žalovaných v 1. a 2. rade doručované dňa 03. 03. 2008 a opätovne dňa 04. 03. 2008 a keďže doručenie bolo bezúspešné, v tento deň mu bola zásielka uložená na pošte. Okolnosť, že odôvodnení sa píše "doručená na pošte", svedčí o zjavnom omyle pri odpise tohto slova. Dosvedčuje ho aj ďalšia veta "Keďže si advokát zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihol, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia (07. 03. 2008), i keď sa advokát o uložení nedozvedel (§47 ods. 2 O. s. p.)". Lehota na podanie odvolania žalovaným v 1. a 2. rade uplynula 22. 03. 2008 (sobota), teda posledným dňom na podanie odvolania bol 24. 03. 2008. Keďže žalovaní podali odvolanie až 09. 04. 2008, urobili tak po uplynutí lehoty stanovenej v § 204 O. s. p. Odvolací súd sa vyrovnal aj a s námietkou právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade, podľa ktorej je odňatím možnosti konať pred súdom aj skutočnosť, že mu bol doručený len jeden exemplár uznesenia, hoci zastupoval dvoch žalovaných. Uviedol, že táto okolnosť nemení nič na skutočnosti, že uznesenie bola doručené. Podľa názoru dovolacieho súdu je nesporné, že Mgr. H. vystupuje v konaní ako advokát žalovaných v 1. a 2. rade a že mu bolo uznesenie doručené. Okolnosť, že mu súd zaslal len jeden exemplár, nepochybne vyplynula zo skutočnosti, že súd uznesenie doručoval viacerým účastníkom, ako aj z toho, že zastupuje 2 účastníkov.

Na tomto základe dovolací súd dovolanie žalovaných v 1. a 2. rade ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová